

ГРА „ЧАРЛІСЯ ПРОТИ ТЕМНОЛІСЯ”

Грають дві команди: „Зачакловані” (ті, що потрапили у Темнолісся) та „Рятівники” (лицарі Чарлісся). Веде гру царівна Соломка (або Лісовий цар, якщо водить хлопчик), а ловлять та зачакловують дітей темні створіння (щезники-лішаки, мавки, перевертні, водяники).

Ведучий: Темнолісся близько і межа з ним невидима! Але деякі діти не слухалися та пішли самі до лісу. Там їх ввіймали підступні мавки та перетворили на дерева, кущі, птахів і звірів.

Команда „Зачаклованих” розходиться по галявині. До них підходять мавки. Мавка торкається дитини та шепоче на вухо, в кого її перетворює (тварину, пташку, рослину, комаху, у різних мешканців лісу, яких можна зобразити жестами. „Зачакловані” завмирають.

Мавка (фотопортрет): Ніколи їм не вибратися з Темнолісся! Лишаться з нами назавжди!

Царівна (фотопортрет): Невже ніхто їх не врятує?

Команда лицарів (фотопортрет): Ми їх врятуємо!

Царівна: Ви можете обрати, кого рятувати. Лише торкніться, і зачаклований почне рухатися, показуючи, на кого перетворився. Говорити вони не можуть. Якщо рятівник вгадає, – заляття спаде, лицар виведе зачаклованого з лісу, і той теж стане рятівником. А якщо не вгадає, сам потрапить у полон до мавок і щезників!

Рятівники за допомогою жеребкування чи за бажанням обирають, хто піде першим.

Перший лицар (фотопортрет): Я не боюся!

Мавки та щезники: Ходи сюди! Від нас не втечеш!

Залежно від того, як „зачакловані” зможуть розкрити свій образ та як добре будуть вгадувати рятівники, всі або розчаклюються та вийдуть з лісу, або потраплять у полон Темнолісся. Кожне вдале „розчаклювання” темні створіння зустрічають страшним виттям, тягнуть руки, але не можуть зупинити врятованих, а кожен програш рятівників відмічають зловісним сміхом, кидаються до лицаря і зачаровують його.

Гра триває, поки лишається хоча б один рятівник або зачаклований. Коли команда рятівників програє, ведучий стає останнім рятівником. І цей останній шанс може врятувати всю гру. Спробуйте! Бажаю успіхів командам Чарлісся!

Передплатний індекс 89454

Головний редактор:

Дарія Біда, тел.: (032) 236-71-24,
e-mail: dabida@mis.lviv.ua

Заступник головного редактора:

Світлана Вольська,
e-mail: svitlana300@gmail.com
Дизайн і верстка Марини Шутурми

Підписано до друку 21.08.14,
формат 60x84/8.

Друк офсетний. Наклад 12 000 прим.
Адреса редакції: 79038, м. Львів,
а/с 9838. Надруковано в друкарні
ТОВ „Видавничий дім „УКРПОЛ”.

Юний читач

(твоє ім'я та прізвище)

№18/2014
ВЕРЕСЕНЬ

НАУКОВО-ПОПУЛЯРНА ТЕМАТИЧНА ПРИРОДНИЧА ГАЗЕТА ДЛЯ РОЗУМНИКІВ І РОЗУМНИЦЬ

ЯК ЗНАЙТИ ЧАРЛІСЯ?

Я живу поблизу Голосіївського лісу. Це найбільший лісовий масив Києва, який входить до Національного природного парку „Голосіївський”. Парк створили для збереження цінних острівців природи, які ще залишилися у великому місті. Звісно, це не дикий ліс, адже він близько підходить до житла людей та зазнає сильного тиску з боку міста. Але навіть серед такого „міського” лісу є куточки, де живе лісова казка. Там до нас дуже близько підходить Чарлісся.

Чарлісся береже свої таємниці. Його не відчуєш і в нього не потрапиш, коли заманеться. Ми там не господарі. Чарлісся завжди поряд, але відкривається тільки краєчком і лише пильному оку. Я бачила таке багато разів, тому й написала казку про „той бік” лісу.

Олена Крижановська

Замовити та переглянути електронну версію книжки можна на сайті www.mis.lviv.ua/posluhy/vydavnytstvo.

Обговорення Вконтакті „Пригоди в Чарліссі”:
vk.com/kolosokGroup

Розумник: Ліс – це таємнича країна, яка могла би бути прикладом для людей. У здоровому лісі панує рівновага та гармонія. Усі види рослин та тварин, які мешкають у лісі, пов'язані між собою та впливають один на одного.

Пустунчик: Тож рушаємо у подорож?

Лапуня: Так, але не самі. Ми станемо свідками того, як звичайний третьокласник Горько вперше побачив таємничий чарівний бік лісу...

ВХІД ДО ЧАРЛІСЯ

У чарівному лісі трапляються дива! Але з кожним, хто добре знає звичайний ліс, теж траплялося щось цікаве та незвичайне. В ту мить ви були на межі з Чарліссям, і казка була зовсім поряд.

Коли в співі пташок чути дивну музику, коли сонячні промені крізь листя, сяйво Місяця або іскри на снігу здаються пилком з крилець фей, а тіні та старі дерева набувають обрисів лісових чудовиськ, коли знайома стежина невловимо змінюється і дарує незвичайну зустріч чи відкриття, тоді казка поряд. Іноді ми бачимо Чарлісся крізь прозору межу, чуємо його шепіт, можемо здогадатися, що відбувається „по той бік” лісу. Та вже наступної миті наче дихання легкого вітерця коливає завісу, і межа знову стає непрозорою, а ліс – звичайним.

Кожен з нас може відкрити власну лісову таємницю. Ключ до неї не в руках, а в серці. Стати лицарем Чарлісся з „нашого боку” цілком можливо. Треба тільки навчитися бачити, чути, співчувати та стійко захищати ті куточки нашого життя і природи, де живе казка.

Головному герою книжки пощастило отримати запрошення „з того боку” від дочки лісового царя. Горько не злякався, коли йому відкрився вхід до Чарлісся. Тому він став там бажаним гостем, пережив багато веселих і небезпечних пригод.

Лісовий цар та Соломка подарували Гориславу коробочку з чарівним пилком, який сповільнює час. Щоб Горько встигав і погуляти, і відпочити після важких лицарських пригод, і уроки вивчити.

ПОЗНАЙОМЄЯ З ЖИТЕЛЯМИ ЧАРЛІСЯ!

Під час пригод Горько познайомився з дуже підступним темнолісьським створінням – Вухатою бабою і справедливим Морозком, який нагороджує добрих і карає поганих.

Темноліські мавки та русалки такі красуні! Але їх виказують очі. Це не жителі лісу і водойм, а зачакловані люди, які можуть заманити звичайних людей у пастку.

Вперше Горислав та лісова царівна зустрілися взимку, тому в зайченят білі шубки.

В чарівному лісі живуть перевертні-вовкулаки, водяники (прозорі наче вода, або зелені з бурим відтінком водоростей). Тут ти зустрінеш доброго лісовика та підступних щезників, які можуть збити мандрівника зі шляху в лісі.

